

Jurisprudentie

Zaak C-123/15

**Max-Heinz Feilen
tegen
Finanzamt Fulda**

(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesfinanzhof)

„Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Vrij verkeer van kapitaal — Erfbelasting — Regeling van een lidstaat die voorziet in een vermindering van de erfbelasting over nalatenschappen die een vermogensbestanddeel omvatten dat al het voorwerp is geweest van verkrijging bij versterf waarover in deze lidstaat een dergelijke belasting is geheven — Beperking — Rechtvaardiging — Samenhang van het belastingstelsel”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 30 juni 2016

Vrij verkeer van kapitaal en vrijheid van betalingsverkeer — Beperkingen — Erfbelasting — Nationale regeling inzake de berekening van de erfbelasting die voorziet in een vermindering van deze belasting wanneer de nalatenschap vermogensbestanddelen omvat die in de periode van tien jaar hieraan voorafgaand reeds bij versterf zijn verkregen en waarover in deze lidstaat al een dergelijke belasting is geheven — Verschillende behandeling naargelang van de plaats van het vermogen en de woonplaats van de partijen bij de nalatenschap ten tijde van de eerdere nalatenschap — Ontoelaatbaarheid — Rechtvaardiging — Noodzaak van waarborging van de samenhang van het belastingstelsel

(Art. 63, lid 1 VWEU en art. 65 VWEU)

Artikel 63, lid 1, en artikel 65 VWEU staan niet in de weg aan een regeling van een lidstaat die in het geval van een verkrijging uit nalatenschap door personen van een bepaalde belastingtariefgroep voorziet in een vermindering van de erfbelasting, wanneer de nalatenschap vermogensbestanddelen omvat die in de periode van tien jaar hieraan voorafgaand reeds bij versterf zijn verkregen, op voorwaarde dat bij deze laatste gelegenheid erfbelasting is geheven in deze lidstaat.

Een dergelijke regeling laat de toepassing van een vermindering van de erfbelasting afhangen van de plaats van de goederen die deel uitmaken van de nalatenschap ten tijde van de eerdere nalatenschap en van de woonplaats van de erflater of de begunstigde ten tijde van deze eerdere nalatenschap. Zij heeft tot gevolg dat een nalatenschap die vermogensbestanddelen omvat die in een andere lidstaat waren gelegen ten tijde van een eerdere nalatenschap, en waarbij geen der partijen ingezetene was van de betrokken lidstaat, zwaarder wordt belast dan een nalatenschap die alleen vermogensbestanddelen omvat die ten tijde van een eerdere nalatenschap in deze lidstaat waren gelegen, of vermogensbestanddelen die in een andere lidstaat waren gelegen ten tijde van een eerdere nalatenschap waarbij ten minste een der partijen ingezetene was van de betrokken lidstaat. Deze regeling leidt dus tot een waardevermindering van de nalatenschap en vormt een beperking van het kapitaalverkeer in de zin van artikel 63, lid 1, VWEU.

Met betrekking tot een eventuele rechtvaardiging van deze beperking op grond van artikel 65 VWEU, moet onderscheid worden gemaakt tussen de krachtens artikel 65, lid 1, onder a), VWEU toegestane verschillende behandelingen en de krachtens artikel 65, lid 3, VWEU verboden willekeurige discriminatie. De ongelijke behandeling moet betrekking hebben op situaties die niet objectief vergelijkbaar zijn, of anderszins worden gerechtvaardigd door een dwingende reden van algemeen belang. Met betrekking tot de vergelijkbaarheid van de betrokken situaties staat vast dat de regeling ter zake van de erfbelasting degenen die binnen een bepaalde belastingtariefgroep vallen, op het nationale grondgebied wonen en bij versterf vermogen verkrijgen dat goederen omvat die in de periode van tien jaar voorafgaand aan de nalatenschap al voorwerp zijn geweest van een nalatenschap waarvan de begunstigden binnen dezelfde belastingtariefgroep vielen, ongeacht de ligging van deze goederen of de woonplaats van partijen hierbij ten tijde van de eerdere nalatenschap, hetzelfde behandelt. Deze regeling behandelt deze personen alleen verschillend voor de toepassing van de vermindering van de erfbelasting naargelang de betreffende zaken zich al dan niet op het nationaal grondgebied bevonden ten tijde van de eerdere nalatenschap en naargelang partijen bij deze nalatenschap al dan niet op dit grondgebied woonden. Hieruit volgt dat het uit die regeling voortvloeiende verschil in behandeling betrekking heeft op situaties die objectief vergelijkbaar zijn.

De opzet van dit belastingvoordeel, die inhoudt dat alleen degenen die bij versterf vermogen verkrijgen waarover in de lidstaat van heffing bij een eerdere successie erfbelasting is geheven, in aanmerking komen voor de vermindering van deze belasting, weerspiegelt echter een symmetrische logica door een rechtstreeks verband tussen het belastingvoordeel en de eerdere heffing te creëren. Deze logica zou worden doorbroken indien dit belastingvoordeel ook zou worden toegekend aan personen die een vermogensbestanddeel erven waarover in deze lidstaat niet eerder erfbelasting is geheven. Aangezien de in de nationale regeling neergelegde bepaling tot doel heeft, de belastingdruk op een nalatenschap die een vermogensbestanddeel omvat dat tussen naaste familieleden is overgedragen en waarover eerder al belasting is geheven, in zekere mate te verlagen door gedeeltelijk te voorkomen dat dit vermogensbestanddeel in een korte periode dubbel wordt belast in de lidstaat van heffing, bestaat een rechtstreeks verband tussen de vermindering van de erfbelasting waarin dat artikel voorziet, en de eerdere heffing van erfbelasting, omdat dit belastingvoordeel en deze eerdere heffing betrekking hebben op dezelfde belasting, hetzelfde vermogen en de nauwe verwanten van eenzelfde familie.

Bijgevolg kan de noodzaak, de samenhang van het belastingstelsel te waarborgen, de beperking van het kapitaalverkeer ten gevolge van een dergelijke nationale regeling rechtvaardigen

(cf. punten 21, 22, 24, 26-28, 33, 34, 37, 38, 42 en dictum)